

θησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν 150 μυριάδες ἀντιτύπων!! Οἱ τυπώσαντες τὸ ἔργον τυπογράφοι τῶν πανεπιστημίων τῆς Ὁξωνίας καὶ Κανταβερίας, ἀπέστειλαν ἀντίτυπα καὶ εἰς τὰς Ἰνωμείνας Πολιτείας. Ἐξ αὐτῶν, ἅμα ἀποδικοδοθέντων, 800,000 ἡγοράσθησαν μόνον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἐν Φιλαδέλφειᾳ, ὅθεν θέλει διαχυθῇ καθ' ἑκατομμύρια ἀντιτύπων ἀνὰ πᾶσαν τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν.

— Μία πεντάγλωσσον λεξικὸν Ἰαπωνο-γαλλο-ἀγγλο-γερμανο-νεερανδικὸν τῶν λέξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν ἐδημοσιεύθη ἐν Ὑεδῷ τῆς Ἰαπωνίας ὑπὸ τῆς ἰαπωνικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ λεξικὸν τοῦτο ἀποτελεῖ ὀγκώδη τόμον, ἐτυπώθη δὲ κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον ὑπὸ ἰθαγενεὺς τυπογράφου καὶ συνοδεύεται ὑπὸ ἄτλαντος, περιέχοντος εἰκόνας, χαραχθεῖσας μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας.

— Περὶ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ φωτοφάνου ἐσημείωσαμεν ἄλλοτε ἐν τῷ Δελτίῳ ὀλίγα τινά. Ἐσχάτως δὲ κ. Δυμάς, ἐκ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἔλαβεν ὑπόμνημα λίαν ἐνδιαφέρον τοῦ ἐφευρετοῦ τοῦ θαυμασίου ὄργανου κ. Graham Bell, ἀγγλιστὶ συντεταγμένον, ὅπερ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, καὶ ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι ὁ ἐφευρετὴς προὐχώρησεν ἱκανῶς εἰς τελειοποίησιν τοῦ ὄργανου του. Κατὰ τὸν «Χρόνον» τῶν Παρισίων, ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος ὑπομνήματος τοῦ κ. Bell ἐξάγεται ὅτι:

1) Εἶνε δυνατόν ν' ἀκούσωμεν ἤχον ἐκπεμπόμενον ἐξ ἀποστάσεως, προσαρμόζοντες τὸ οὖς ἐπὶ οὐσίᾳ οἷα σδὴ ποτε, φωτιζομένης ὅπ' ἀκτίνος φωτὸς διαλείποντος. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶχε τῶς ἐπιτύχει ὁ κ. Bell, μεταχειριζόμενος μόνον πλάκα σελήνιου, ἥδη ὁμως δύναται πρὸς τοῦτο νὰ μεταχειρισθῇ πηλὴν ἄλλων οὐσιῶν μεταχειρίζεται δὲ κατὰ προτίμησιν αἰθάλην.

2) Τὸ ὕψος τοῦ ἤχου ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαλείψεων τῶν ἀκτίνων καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς φύσεως τῆς οὐσίας.

3) Ἀχρι τοῦδε ὁ κ. Bell εἶχε μεταδιδάσει μόνον μουσικοῦς ἤχους· ἀλλ' ἤδη διὰ τῶν νέων αὐτοῦ ὀργάνων κατάρθωσε ν' ἀκούσῃ καὶ ἔναρθρον φωνῆν. Ἡδυνήθη νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τινος ἐξ ἀποστάσεως 40 μέτρων.

4) Ἡ μεταδοτικὴ τοῦ ἤχου φωτεινὴ ἀκτίς, ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ φασματοσκοπεῖον παράγει γραμμάς, ὧν τινὲς μὲν εἰσὶν ἐπιδεκτικαὶ μεταδόσεως τῶν ἤχων, ἄλλαι δὲ οὐχί· ὥστε τοῦ λοιποῦ παρὰ τὴν φασματσκοπία ν' ὑπάρχει ἡ φασματοφωνία.

5) Ἡ φύσις τῆς φασματικῆς γραμμῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς οὐσίας τῆς ἐκτεθειμένης εἰς τὴν δέσμη τῶν ἀκτίνων.

Ταῦτοχρόνως τῷ κ. Graham Bell καὶ ὁ κ. Μερκαδιὲ ἀπερῆσαν ὑπόμνημα τῇ Ἀκαδημίᾳ, δι' οὗ ἀναγγέλλει ὅτι καὶ αὐτὸς κατέληξεν εἰς ἀποτελέσματα ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ φυσικοῦ. Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μερκαδιὲ κατασκευασθὲν ὄργανον εἶνε ἀπλούστατον· τὸ ὀνομάζει θερμόφωνον, ἀποδίδους εἰς τὴν θερμότητα τὴν μεταδοτικὴν δύναμιν, ἣν ὁ κ. Bell ἀποδίδει εἰς τὸ φῶς. Τὸ θερμόφωνον εἶνε μικρὸς σωλὴν ὑλίνους, ἐγκλεισμεν ἑλασμα μετὰ λίθον καπνισμὸν, τὸ ὅλον δ' εἶνε ἐξηρησμένον ἐπὶ σωλὴνος ἐκ καουτσούκ. Ὁ κ. Κορνὺ, παρευρεθείς εἰς τὰ πειράματα τοῦ Μερκαδιὲ, διαδέχεται ὅτι τὸ ὄργανον τοῦτο εἶνε πολὺ τιμωρ, διότι ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀλλοιῇ τοὺς τόνους τῆς φωνῆς.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ αἰγυπτιακὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ι. Δημητρίου καὶ αἱ μνημενικαὶ ἀρχαιότητες, τοποθετηθεῖσαι ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ, εἶνε προσिताί εἰς τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν ἀπὸ τῆς 3-6 μ. μ. ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου μιᾶς δραχμῆς, ἐξαίρεσις τοῦ Σαββάτου, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος δωρεάν.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου ἡ «Ἐκθεσις περὶ φυλλοζήρας» πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γενναδίου.

— Νέαι ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἄρτι «Αἰ Καλαὶ Τέχναι», θεατρικὴ ἐφημερίς καὶ ὁ «Καθρέπτης» πολιτικοσατυρικὴ.

BIBΛΙΑ

2379. Ἑστία. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος ΙΑ', 31 Μαΐου 1881. Ἀριθ. 283 (231). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ.

6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρός Ἀντώνιος [Μυθιστορία Ἱ. Ρουφώνη. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Κέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροδίου). — Ὁ βάρβαρος. — Ὁ γέρον Ἰππος. — Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐν Ἀγγλίᾳ. — Κουρεὺς καὶ ποιητής. — Περίεργα χημικὰ πρῶτοντα. — Φιλοπονία. — Ἡ μονοῦλα. (Ποίημα Η. Τανταλίδου). — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2380. Σύντομος ἀπάντησις εἰς τὴν Ἀλήθειαν περὶ τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Χ. Μελετοπούλου ὑπὸ Μιχαὴλ Καραντζᾶ, πρώην κλητῆρος αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, 1881, μικρὸν 8ον, σελ. 42. Ἐκ τοῦ φυλλαδίου τούτου, ὃ διακρίνεται καὶ ἐξαίρετος τυπογραφικὴ κομψότης, ἀποσπόμενον τὸ ἐξῆς προοίμιον: «Μὴ εὐκαιρῶν δὲ κ. Ῥοῦτς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ μετὰ ἐξάμηνον κυοφορίαν ἐσχάτως ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. ἐφόρου τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης φυλλάδιον, καὶ πλὴν τούτου εὐρίσκων κατὰ τὸ ἐπαχθὲς τὸ ἔργον ἕνεκα τῆς κατὰ κόρον ἰσως χρήσεως, ἣν ποιεῖται ὁ ἀξιοτίμος κ. Μελετόπουλος τῶν ἐπιθέτων «ναὶ δὴς, ἰσοδύλος, βάτραχος, ἀσυνείδητος, ὄφις, μίαιρος, κόραξ, ἀνανδρὸς, ψιττακὸς, δολοφόνος» καὶ ἄλλων ὁμοίων, ἀνέθεσε τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς ἐμὲ, τὸν Μιχαὴλ Καραντζᾶν, τελειόφοιτον τοῦ Γυμνασίου καὶ πρώην κλητῆρα τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Πρὸς τοῦτο μοὶ παρέδωκε φάκελλον, περιέχοντα ἀντίγραφα ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἄλλας σημειώσεις, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἀπαντήσω εἰς ὁρισμένα μόνον γεγονότα, συστήσας μοι πρὸ πάντων ν' ἀπέχω ἀπὸ τῆς μνημείας τοῦ ὕψους τοῦ κ. ἐφόρου, ἥτοι νὰ μὴ ἀποδώσω τῷ κ. Μελετοπούλῳ οὐδὲν ἄλλο ἐπιθετον πλὴν τὸ τοῦ ἀξιοτίμου, ν' ἀρκεσθῶ ὀνομάζων «νακριθεὶς ἰσχυρισμοὺς» ὅσα ἐν τῷ φυλλάδιῳ του δὲν συμφωνοῦσι πρὸς πρόχειρα γραπτὰ πειστήρια καὶ εἰς τούτων μόνον νὰ περιορισθῇ τὴν προσαγωγὴν. Ἐν συζητήσει ἀπομνημονεύοντων συμφερόντων οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ὑπάρχει μᾶλλον ὑπερογκῆς ἀπαίτησις τῆς τοῦ ἀπαιτούντος νὰ πιστευσθῇ. Ἀλλ' ὁ ἀξιοτίμος κ. Μελετόπουλος ἔγραψεν ὑπὲρ τὰς ἐκατὸν σελίδας, τῶν ὁποίων ἡ οὐσία δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς δύο μόνον λέξεις: «Πιστεύσατέ με». Ἀγνοῶ ἂν ἕνεκα οἰογενειακοῦ ἢ προσωπικοῦ ὅγκου διεκδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο προνόμιον, δόσκολον ὅμως φαίνεται μοι νὰ ἐκταθῇ ἡ τοιαύτη ἀπαίτησις τυφλῆς πίστεως εἰς τοὺς σήμερον λόγους τοῦ κ. ἐφόρου, καὶ ὅταν ἀκόμη τύχῃσιν οὐτὸ ἀσάμφονον πρὸς ὅσα ὁ ὕδιος ἔγραψε χθὲς ἰδιοχειρῶς ἢ ἄλλας οὐχ ἤττον ἐπισήμους γραπτὰς ἀποδείξεις. Μόνον τὴν ἀσάμφονίαν ταύτην θέλω περιορίσθῃ καθ' ἣν ἔλαβον ἐντολὴν νὰ καταδείξω, ἀπαντῶν κατὰ σειράν εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ φυλλαδίου ξηρῶς καὶ ἀπερίττως».

2381. Ὁδὴγὸς τοῦ δεκανέως ἐν ἐκστρατείᾳ. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Ἀλεξ. Ν. Μαυροκορδάτου, δεκανέως ἐν τῷ 8ῳ πεζικῷ τάγματι. (Ἐγχείρησις τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῇ. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. 1881. 16ον, σελ. 77. Τιμὰτι λεπτῶν 40. [Ἐκ τοῦ βιβλιαρίου τούτου, λίαν προσφύως μεταφρασθέντος εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, μεταφερόμενον ἐνταῦθα τὸν πρόλογον τοῦ μεταφραστοῦ, ἔχοντα οὕτω: «Καταγινόμενος εἰς τὰ τῆς ἐμῆς ὑπηρεσίας, ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ μελετήσω παρὰ τοὺς ἡμετέρους οἰκείους στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς καὶ τοὺς ἀντιστοιχοῦντας γαλλικοὺς, ἐν οἷς καὶ τὸ παρὸν σύντομον ἔγχειρίδιον. Τὸ βιβλιαρίον τοῦτο, ὅπερ ἐφάνη εἰς ἐμὲ προσφορὰτος ὀδηγὸς εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκπληρώσιν τῶν καθηκόντων τοῦ δεκανέως ἐν ἐκστρατείᾳ, ἐν ὁμίᾳ οὐχὶ παντελῶς ἄχρηστον καὶ εἰς ἄλλους ὁμοεθνήσους συναδέλφους, διὸ μεταφράσας ἐκδίδω αὐτὸ τῇ ἐγχείρησι τοῦ Σ. ὑπουργείου. Εἰς τὸ κείμενον ἐλαχίστας ἐπὶ νεύκων μεταβολάς. Μετέβαλον μόνον τὰ ὀλίγα ἐκείνα ὅσα ἀπέβλεπον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Γάλλον στρατιώτην, καὶ κατέστησα αὐτὰ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰ ἡμέτερα, ἀντικατέστησα δὲ καὶ τὸ ἐν τέλει τοῦ πρωτοτύπου γαλλο-γερμανικὸν βραχὺν λεξιλόγιον δι' ὁμοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 14 Μαρτίου 1881. Α. Ν. Μ.].

2382. Περὶ ἱππαραφίνης καὶ περὶ τῶν βάσεων τοῦ αἰθουλαίου. Πραγματεία ἐπὶ ὀρηγείᾳ ὑπὸ Ὁθωνος Α. Ρουσοπούλου, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας ἐπὶ φυσικαῖς ἐπιστήμαις. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῇ. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου. 1881. 8ον, σελ. 43.